

การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์
Content of Kham Phaka in “Kham Phaka” Column from The Matichonweekly’s
Website

พัทธนันท์ อยู่เย็น (Phatthanan Yuyen)*

ดร.มารศรี สอทิพย์ (Dr.Marasri Sorthip)**

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในบทความของคำ ผกาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาที่ปรากฏมีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง เป็นเนื้อหาที่พบมากที่สุด ประกอบไปด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ แนวคิดของรูปแบบการปกครอง การวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การรวมกลุ่มของพรรคการเมือง และการเสนอแนะการทำงานของฝ่ายค้าน ด้านสังคม พบประเด็นเพียงประเด็นเดียว ได้แก่ สิทธิและความเสมอภาค และด้านเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยประเด็นเพียงประเด็นเดียว คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และจากเนื้อหาทั้งหมดที่ปรากฏนี้ จึงประกอบเป็นเหตุผลที่ทำให้คอลัมน์ “คำ ผกา” ได้รับความสนใจและได้รับกระแสตอบรับที่ดี

ABSTRACT

Content analysis in the column "Kham Phaka" from the Matichon Weekly website. The objective is to study the content appearing in the articles of Kham Phaka, in the column "Kham Phaka" from the Matichon Weekly website. The research results found that there are 3 aspects of the contents that appear as follows: Firstly, Politics, it has most various contents, consists of many ideas, including the concept of government, criticism of government works, a coalition of political parties, and suggesting the work of the opposition. Secondly, In society, there is only one content that includes rights and equality. Lastly, the economy also consists of only one content which includes cultural tourism. Therefore, all the contents that appear are the main reasons why the column "Kham Phaka" has received upstanding attention and responses.

คำสำคัญ: เนื้อหา คอลัมน์ คำ ผกา

Keywords: Content, Column, Kham Phaka

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

ในกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมยุคโลกไร้พรมแดน ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความตื่นตัวในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวของคนในสังคม รวมถึงติดตามความเคลื่อนไหวภายในประเทศและทั่วโลก โดยไร้ข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ทำให้สังคมการสื่อสาร บุคคล และองค์กรต่าง ๆ มีลักษณะเป็นสาธารณะมากขึ้น สื่อสารมวลชนนับเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากที่สร้างและเผยแพร่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแก่คนในสังคม

สื่อสารมวลชนเป็นสถาบันที่มีอำนาจในการจัดวางโครงสร้าง (Structure) หรือความเป็นจริงต่าง ๆ ทางสังคม สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญคือถ่ายทอดและนำเสนอข่าวสาร รายงานเหตุการณ์ เรื่องราว และความเป็นไปในแง่มุมต่าง ๆ ให้คนในสังคมได้รับรู้ เป็นสิ่งที่สามารถสร้างประสบการณ์ ทักษะคิด แนวทางการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนสร้างความคิดความเชื่อแก่ผู้รับสาร ค่อย ๆ สั่งสมในระยะยาวจนตกตะกอนเป็นผลึกแนวคิดเช่นเดียวกับที่สื่อมวลชนนำเสนอกลายเป็นการสร้างระบบความหมายในสังคม และเข้าสู่การสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) (เขมริน จุลมาศ, 2551)

สื่อมวลชน เป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างผู้รับสารกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว จนเกิดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและองค์กรต่าง ๆ สิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคม ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รวมไปถึงเว็บไซต์สำนักข่าวออนไลน์ ที่เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร เป็นแหล่งรวบรวมข่าวสารทั้งหมดอยู่ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยยุคสมัยใหม่ที่เทคโนโลยีสามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างเสรีและไร้ข้อจำกัด การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการเผยแพร่ไปยังสื่อออนไลน์จะยิ่งทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ นิตยสาร และหนังสือเฉพาะกิจประเภทต่าง ๆ (มติชน, 2563) ซึ่งนอกจากบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) จะผลิตและจำหน่ายหนังสือพิมพ์แล้ว ยังมีเว็บไซต์เครือข่ายของมติชนที่เป็นช่องทางที่นำเสนอและเผยแพร่ความเป็นจริงอีกทั้งด้านผู้อ่าน นั่นคือ เว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์หรือมติชนสุดสัปดาห์ออนไลน์ ที่นำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีกำหนดการออกเป็นรายสัปดาห์ เนื้อหาหลักคือข่าวสารบ้านเมืองและเหตุการณ์ปัจจุบันในด้านต่าง ๆ (มติชนสุดสัปดาห์, 2563) อาทิ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวกีฬา และข่าวบันเทิง มติชนสุดสัปดาห์มีจุดเด่นอยู่ที่การวิเคราะห์ข่าวสารด้านการเมือง และบทความพิเศษต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทความแสดงความคิดเห็น หรือบทวิจารณ์ ซึ่งรวบรวมอยู่ในคอลัมน์ประจำ (Standing Heads) เขียนโดยคอลัมน์นิสต์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีชื่อเสียง หนึ่งในคอลัมน์นิสต์ในเว็บไซต์มติชนออนไลน์ เป็นนักคิดนักเขียนที่นำเสนอมุมมองทางการเมืองอย่างตรงไปตรงมาด้วยลีลาการใช้สำนวนภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นั่นคือ “คำ ผกา”

คำ ผกา เป็นนักเขียนที่มีนามปากกาหลายชื่อ ได้แก่ “คำ ผกา” “คำป็น ณ ปันนา” และ “อิมิโตะ ณ เกียวโต” โดยมีผลงานชิ้นหนึ่งที่สร้างชื่อจนเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง นั่นคือ “กระทู้ดอกทอง” หนังสือรวมบทวิจารณ์เกี่ยวกับวรรณกรรมและภาพยนตร์แนวเฟมินิสต์ ปัจจุบันเป็นผู้ดำเนินรายการในสถานี Voice TV เป็นนักเขียนบทความในคอลัมน์ประจำให้แก่ นิตยสารอีกหลายเล่มด้วย

คอลัมน์ “คำ ผกา” เป็นคอลัมน์ที่ผู้เขียนได้นำเสนอมุมมองจากการวิพากษ์และวิจารณ์ ซึ่งผู้เขียนมักจะหยิบยกเอาประเด็นปัญหาในสังคมมาเขียนขึ้นเพื่อบอกเล่าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของปัญหา มีการใช้ข้อมูลจากต่างประเทศ สถิติ หรือบทความวิจัยจากนักวิชาการที่น่าเชื่อถือมาอ้างอิงประกอบการวิพากษ์วิจารณ์ คำ ผกาได้แสดงจุดยืนและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นดังกล่าว ด้วยลีลาภาษาที่โดดเด่น ไม่เหมือนใคร ทั้งกล่าวอย่างตรงไปตรงมา และเคลือบแฝงด้วยถ้อยคำที่มีนัยยะสำคัญบางอย่าง รวมไปถึงการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่ส่งผลในระยะยาวอีกด้วย โดยประเด็นที่คำ ผกา

ได้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นในคอลัมน์ ได้แก่ ประเด็นด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม แต่จะแสดงความคิดเห็นในด้านการเมืองเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ประเด็นปัญหาในด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ หรือด้านสิ่งแวดล้อม ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการเมืองทั้งสิ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเนื้อหาของคำ ผกาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาที่ปรากฏในบทความแสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ อันส่งผลให้ผู้อ่านให้ความสนใจและมีกระแสตอบรับที่ดีจนเป็นที่นิยมถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในบทความของคำ ผกาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์

ข้อตกลงเบื้องต้น

งานวิจัยฉบับนี้ ใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์จากบทความในคอลัมน์ “คำ ผกา” ที่เขียนโดยคำ ผกา ซึ่งได้เผยแพร่ข้อมูลในเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ โดยคัดเลือกข้อมูลแบบเจาะจง คือ คัดเลือกเฉพาะบทความที่เผยแพร่ภายหลังจากสถานการณ์การเลือกตั้ง ในวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 จำนวน 10 เรื่อง เพื่อให้เห็นประเด็นหรือข้อคิดเห็นที่ผู้เขียนได้นำเสนอผ่านบทความในด้านการเมือง สังคม หรือเศรษฐกิจ ที่สะท้อนหลังจากเกิดสถานการณ์สำคัญดังกล่าว

วิธีการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาในบทความแสดงความคิดเห็น ศึกษาบทความทั้งหมด 10 เรื่อง ซึ่งเป็นบทความที่เผยแพร่หลังวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 หรือหลังจากการเลือกตั้ง ได้แก่

1. จดหมายถึงแคนดิเดต เราสามารถเปลี่ยนหัวได้เสมอ
2. ยิ่งกดก็ยิ่งเกิด
3. ไม่ยื่นสื่อกี่สูญพันธุ์
4. ประชาธิปไตยยกตึก
5. จะอินกับการเมืองเพื่อ?
6. ความสูญเสียเกินเยียวยา
7. ฉันทคือคนโง่
8. ทำไมเราทำอย่างเขาไม่ได้
9. อินก็แลนด์กับวัฒนธรรมของเรา
10. เรื่องมันไม่น่ายากขนาดนี้

เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทความแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ แสดงผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ จากนั้นสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในบทความของคำ ผกาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ โดยใช้ข้อมูลบทความจำนวน

10 เรื่อง ได้แก่ 1. จดหมายถึงแคนดิเดต เราสามารถเปลี่ยนผ้าได้เสมอ 2. ยิ่งกดก็ยิ่งเกิด 3. ไม่ยืนสูก็สูญพันธุ์
4. ประชาธิปไตยของเด็ก 5. จะอินกับการเมืองเพื่อ? 6. ความสูญเสียเกินเยียวยา 7. ฉันทคือคนโง่ 8. ทำไมเราทำอย่างเขา
ไม่ได้ 9. อิโนกิแลนด์กับวัฒนธรรมของเรา และ 10. เรื่องมันไม่น่ายากขนาดนี้ ซึ่งบทความทั้งหมดเผยแพร่หลังวันที่ 24
มีนาคม พ.ศ. 2562 หรือหลังจากการเลือกตั้ง เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคำ ผากก็ได้เขียน
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนั้น คือสถานการณ์การเลือกตั้งในยุครัฐบาลที่ทหารปกครอง
บ้านเมือง ปรากฏเนื้อหา 3 ประเด็น ได้แก่

1. ด้านการเมือง แบ่งออกเป็น
 - 1.1 แนวคิดของรูปแบบการปกครอง
 - 1.2 วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล
 - 1.3 การรวมกลุ่มของพรรคการเมือง
 - 1.4 การเสนอแนะการทำงานของฝ่ายค้าน
 2. ด้านสังคม ได้แก่
 - 2.1 สิทธิและความเสมอภาคของประชาชน
 3. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่
 - 3.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการเมือง

จากบทความทั้ง 10 เรื่อง ปรากฏเนื้อหาด้านการเมืองมากที่สุด เนื่องจากผู้เขียนติดตามและมีความสนใจเรื่อง
ความเคลื่อนไหวทางการเมือง จึงมีเนื้อหาด้านการเมืองมากกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งเนื้อหาด้านการเมืองที่ปรากฏก็มีหลากหลาย
ประเด็น ดังนี้

1.1 แนวคิดของรูปแบบการปกครอง

แนวคิดของรูปแบบการปกครอง เป็นการนำเสนอข้อมูลแนวคิดที่ใช้ปกครองบ้านเมือง และเป็นการแสดงความ
คิดเห็นโดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแนวคิดการปกครองนั้น ๆ เป็นการเขียนที่มีเนื้อหาแสดงรายละเอียดในประเด็น
ต่าง ๆ ที่กำลังกล่าวถึง ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

“อย่างไรก็ตาม รัฐสมัยใหม่ไม่ได้มีแค่แนวคิดประชาธิปไตย แต่ยังมีรัฐสมัยใหม่ที่ยังไม่ยอมให้อำนาจ
เป็นของประชาชน จึงพยายามจะสร้างอุปมาอุปไมยอีกชุดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบ้าน ความรัก และครอบครัว โดย
บอกกับประชาชนว่าพวกเขา คือ “ลูก” ประเทศคือบ้าน

โดยที่ผู้ปกครองคือภาพตัวแทนของ “พ่อและแม่” ซึ่งเราเรียกสิ่งนี้ว่า **Patriotism**”

(จดหมายถึงแคนดิเดต เราเปลี่ยนผ้าได้เสมอ, 2562)

จากตัวอย่าง เป็นการกล่าวถึงแนวคิด **Patriotism** และได้อธิบายแนวคิดไว้ว่า คำว่า Patriot มีรากศัพท์มาจาก คำว่า Fatherland ต่อมาถูกเรียกว่าเป็น Homeland ในที่นี้จะเห็นทั้งคำว่า Home และ คำว่า Father ที่ชัดเจนว่า อุปมาอุปไมยนี้ มีฐานของความเข้าใจโดยสมมุติให้ประเทศชาติเป็นเหมือนบ้าน ประชาชนในชาติคือคนในครอบครัวเดียวกัน (คำ ผกา, 2562) แนวคิดนี้เป็นแนวคิดรัฐสมัยใหม่ แต่อำนาจในการปกครองนั้นยังเป็นของผู้เปรียบเสมือนพ่อและแม่ มีใจของประชาชน

ตัวอย่างที่ 2

“ว่ากันอย่างหยาบ ๆ พัฒนาการการเมืองไทยหลัง 2475 เป็นแบบนี้
เผด็จการทหาร (2500-2520), ประชาธิปไตยครึ่งใบ (2520-2530), ประชาธิปไตยเต็มใบ (2530-
2533) คั่นด้วยรัฐประหาร, พฤษภาทมิฬเผด็จการ จากนั้นมีประชาธิปไตยเต็มใบอีกรอบ (2540-2549)
จากนั้นเข้าสู่จรรยาบรรณจนถึงวันที่เราเลือกตั้งแบบพิสดารวันนี้”

(ไม่ยืนสู้ก็สูญพันธุ์, 2562)

จากตัวอย่างผู้เขียนได้เขียนเล่าลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับพัฒนาการเมืองไทยหลังการเปลี่ยนระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อพ.ศ. 2475 ซึ่งในยุคเผด็จการทหารและประชาธิปไตยครึ่งใบนั้น เป็นระบบรัฐรวมศูนย์ ราชการเป็นใหญ่ ข้าราชการเป็นเจ้าคนนายคน นักการเมืองเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น มักแสวงหาผลประโยชน์จากประชาชน ทุจริตคอร์รัปชัน พรรคการเมืองไม่สามารถผลักดันนโยบายได้ ประชาชนมีความเป็นอยู่แบบพึ่งรัฐไปวันต่อวัน

หลังพ.ศ. 2540 มีประชาธิปไตยเต็มใบ มีการกระจายอำนาจ ปฏิรูประบบราชการให้เล็กลง มีประสิทธิภาพมากขึ้น นักการเมืองผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นต้องทำงานแบบมีอาชีพ แข่งขันกันด้วยนโยบาย การไปติดต่อหน่วยงานราชการก็เป็นไปอย่างทันสมัยและไม่ยึดเยื้อเสียเวลา

หลังจากวันที่ 24 มีนาคม 2562 พรรคพลังประชารัฐและพรรคพันธมิตรจัดตั้งรัฐบาลผสมสำเร็จ การเมืองไทยก็ได้ย้อนกลับไปสู่ประชาธิปไตยครึ่งใบหรือเข้าสู่ “วงจรรัฐประหาร” อีกครั้ง แสดงให้เห็นว่าระบอบการเมืองไทยมีวงจรการปกครองที่ผันเปลี่ยนเสมอ แต่เปลี่ยนจากการเป็นประชาธิปไตย สู่การเป็นประชาธิปไตยครึ่งใบ วงเวียนเสมือนเป็นวัฏจักร

ตัวอย่างที่ 3

“วันนี้ผลงาน 5 ปีของ คสช. ทำให้มันต์ของกองทัพในฐานะฮีโร่กองทัพชาติให้พันกษัตริย์นักการเมืองไม่มีความขลังอีกต่อไป คนที่เคยเชื่อก็มืดมนเหมือนคนห้อยพระหนังเหนียวแล้วก็ยังถูกมีดบาด

เลยตาสว่างว่า เออ...การห้อยพระ ก็กับการฟันไม่เข้า มันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันนี้หว่า
ตอนนี้ก็เลยเข้าใจแล้วว่า การทำรัฐประหารมันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับการยกระดับคุณภาพนักการเมือง การเป็นประชาธิปไตย

ณ วันนี้ คนเข้าใจแล้วว่า ถ้าพบหนูในบ้าน สิ่งที่เราควรทำคือ จับหนู, เลี้ยงแมว, คนในบ้านไม่ทิ้งเศษอาหาร ดูแลรักษาบ้านให้สะอาด ไร่ร้อยไร่ รู่วิวที่หนูจะเข้ามาได้ แต่ไม่ใช่การเผาบ้าน

ประชาธิปไตยงเด็กนั้นถ้ามีคือ คนที่ไปเป่านกหวีดล้มเลือกตั้ง สนับสนุนรัฐประหารแล้วกลับมาตั้งพรรคการเมือง ลงสมัคร ส.ส. แล้วสนับสนุนคนที่ทำรัฐประหารมาเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วจะมาสวมรอยว่าเป็นนายกฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง อันนี้แหละเรียกว่าประชาธิปไตยงเด็ก”

(ประชาธิปไตยงเด็ก, 2562)

จากตัวอย่างผู้เขียนกล่าวถึงแนวความคิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่ผู้เขียนใช้คำว่า “ประชาธิปไตยงเด็ก” ในที่นี้หมายถึง ประชาธิปไตยจอมปลอมหรือประชาธิปไตยที่ได้มาซึ่งความไม่บริสุทธิ์โปร่งใส ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ เป็นเพียงเผด็จการในคราบประชาธิปไตย เห็นได้จากข้อความ “จะมาสวมรอยว่าเป็นนายกฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง” ประชาธิปไตยงเด็กนี้มีผู้สนับสนุนส่วนใหญ่เป็น “คนเป่านกหวีด” คือ เป็นกลุ่มคนที่ปฏิบัติการในนาม คณะกรรมการประชาชนเพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กปปส.) เป็นกลุ่มคนจำนวนมากที่รวมตัวกันเพื่อแสดงตนต่อต้านการปกครองระบอบทักษิณ มวลมหาประชาชนเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายคือขัดขวางการเลือกตั้งในสมัยที่ยังลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และโค่นล้มระบอบทักษิณทุกรูปแบบ เมื่อกลุ่มคนที่สนับสนุนรัฐประหารผันตัวมาเป็นนักการเมือง แล้วได้ตำแหน่งมาจากการ “สวมรอย” ผู้เขียนจึงถือว่า นั่นคือประชาธิปไตยจอมปลอม

ตัวอย่างที่ 4

“เราเคยพูดกันมานับร้อยนับพันครั้งแล้วว่า ประชาธิปไตยจะเป็นประชาธิปไตยในรูปแบบไหนก็ได้ เช่น ประชาธิปไตยแบบเน้นการมีส่วนร่วม ประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ ประชาธิปไตยที่ไม่หลงลืมเสียงข้างน้อย (คนละเรื่องกับคนชายขอบ หรือคนกลุ่มน้อย) จะเป็นประชาธิปไตยในอุดมคติยิ่งก็ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดที่ไม่มีไม่ได้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยคือ การเลือกตั้งที่นับขั้วชนะกันที่ใครได้เสียงข้างมาก ประชาธิปไตยคือระบอบที่นับเสียง majority ที่ได้จากการโหวต นี่คือ “หัวใจ” เช่นเดียวกับคนที่ไม่มีหัวใจก็ไม่มีชีวิต ประชาธิปไตยที่ไม่มีการเลือกตั้งอันยึดชัยชนะของเสียงข้างมากเป็นหมุดหมาย ก็ต้องเรียกให้เป็นอย่างอื่น จะมาอ้างมั่วๆ ว่าเป็นประชาธิปไตยไม่ได้

อีกประการหนึ่งคือการมี 1 สิทธิ 1 เสียง

เมื่อเป็นเช่นนี้ การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการ ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการมีอยู่ซึ่งประชาธิปไตย เมื่อเป็นเช่นนั้นคนไทยทุกคนต้องซีเรียสกับการเลือกตั้ง และต้องซีเรียสกับคณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างมากที่สุด”

(ความสูญเสียเกินเยียวยา, 2562)

จากตัวอย่าง เป็นการกล่าวถึงแนวความคิดการปกครองแบบประชาธิปไตย คือ ไม่ว่าจะเป่านกหวีดในระบอบประชาธิปไตยแบบเน้นการมีส่วนร่วม แบบหารือ หรือแบบอุดมคติ ต่างก็เป็นประชาธิปไตย และหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตยคือ การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการแสดงสิทธิ์ของบุคคลในสถานการณ์เดียวกัน และถือเอาเสียงข้างมากเป็นสำคัญ แต่ก็มีได้ละเลยหรือหลงลืมเสียงข้างน้อย จึงนับได้ว่าการเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดของการมีอยู่ซึ่งระบอบประชาธิปไตย และประชาชนทุกคนจะต้องให้ความสำคัญทั้งในกระบวนการและการปฏิบัติตน

1.2 วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล

จากการสำรวจเบื้องต้นปรากฏเนื้อหาในคอลัมน์คำ ผกา มีเนื้อหาด้านการเมืองเป็นหลัก และประกอบไปด้วยประเด็นด้านการเมืองต่าง ๆ ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายทางการเมือง ความขัดแย้งของนักการเมือง หรือการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง นอกจากนี้ ผู้เขียนยังแสดงความคิดเห็นในประเด็นการทำงานของรัฐบาล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

“เมืองทุกเมืองในประเทศไทย ไม่มีการออกแบบให้รื่นรมย์ โรแมนติก ไม่มีสุนทรีย์ให้คนอยากตกหลุมรัก

เมืองเต็มไปด้วยความแข็งกระด้าง สกปรก ไม่มีทอรอก ทางเดินริมแม่น้ำ ลมเย็นๆ ดอกไม้สวยๆ หรือสักจุดหนึ่งของเมืองที่คนจะได้เดินแล้วเห็นสีของท้องฟ้า เห็นพระอาทิตย์ เห็นพระอาทิตย์ตก

เพียงแค่นี้ก็พอจะนึกออกว่า ทำไมเราถึงโสด อ้วน และจน

ถ้าเพียงแต่เราจะมีรัฐบาล มีผู้บริหารเมืองที่ทำงานเป็น เมืองคงดีกว่านี้ ชีวิตเราคงดีกว่านี้ – เมื่อรู้แล้วยังจะพูดอีกไหมว่า ใครเป็นนายกา ชีวิตก็เหมือนเดิม”

(จะอินการเมืองเพื่อ?, 2562)

จากตัวอย่าง มีเนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลอย่างตรงไปตรงมา คือ เป็นการแสดงความคิดเห็นในเชิงลบต่อโครงสร้างเมืองต่าง ๆ ของประเทศไทย ซึ่งโครงสร้างเมืองดังกล่าวส่งผลกระทบต่อคนในประเทศ เป็นเหตุให้คนไทยส่วนใหญ่ “อ้วน โสด และจน” จากข้อความที่ว่า “ถ้าเพียงแต่เราจะมีรัฐบาล มีผู้บริหารเมืองที่ทำงานเป็น เมืองคงดีกว่านี้ ชีวิตเราคงดีกว่านี้” เป็นการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลที่บกพร่องต่อหน้าที่ หรือเป็นผู้บริหารที่ทำงานไม่เป็น หากแก้ไขปัญหาที่จุดนี้ได้ บ้านเมืองและชีวิตของคนไทยคงจะดีขึ้นกว่านี้

1.3 การรวมกลุ่มของพรรคการเมือง

การรวมกลุ่มของพรรคการเมือง เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังประกาศผลการเลือกตั้ง พรรคที่ได้เสียงข้างมากก็จะ เป็นฝ่ายจัดตั้งรัฐบาล ส่วนพรรคที่ได้เสียงข้างน้อยกว่าก็มีหน้าที่เป็นฝ่ายค้านเพื่อตรวจสอบและควบคุมการบริหารประเทศของฝ่ายบริหาร พรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่คล้ายคลึงกัน ก็จะรวมตัวกันเพื่อนำนโยบายที่เห็นชอบร่วมกันไปเป็นหลักในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้เขียนก็ได้กล่าวถึงกระบวนการรวมกลุ่มของพรรคต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6

“ที่เชื่อว่า พรรคประชาธิปัตย์ และภูมิใจไทย จะต้องมาเข้าร่วมแน่ๆ เพราะโดยหลักการการจัดตั้งรัฐบาลทั่วไป พรรคการเมืองที่ได้เสียงข้างมาก ย่อมเหนือหมที่สุด มีบารมีที่สุด มีอำนาจต่อรองมากที่สุด เพราะใครๆ ก็ต้องอยากร่วมรัฐบาลทั้งนั้นแหละ

การต่อรองเรื่องเก้าอี้รัฐมนตรี ตำแหน่งต่างๆ มีอยู่อย่างแน่นอน แต่พรรคที่ได้ที่นั่งกลางๆ ได้น้อยๆ ถ้าอยากร่วมรัฐบาลก็ต้องเจียมตัวหน่อย

ส่วนพรรคที่เป็นแกนนำก็ต้องรู้และฉลาดว่าจะแบ่งเก้าอี้ ตำแหน่งอย่างไร ถึงจะลงตัว และลงเรือ
เป็นรัฐบาลเดียวกันได้”

(เรื่องมันไม่น่ายากขนาดนี้, 2562)

จากตัวอย่าง มีเนื้อหากล่าวถึงการรวมกลุ่มของพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลังการประกาศคะแนนผลการเลือกตั้ง พรรคที่ได้เสียงข้างมากก็จะเป็นฝ่ายได้จัดตั้งรัฐบาล และเป็นพรรคที่มีอำนาจต่อรองมากที่สุด ส่วนพรรคที่ได้คะแนนเสียงรองลงมากก็จะเป็นฝ่ายค้าน การรวมกลุ่มของพรรคการเมืองจึงเป็นการเลือกพันธมิตรที่มีอุดมการณ์เดียวกัน หรือเป็นการแสวงหาเก้าอี้รัฐมนตรีให้แก่พรรคของตน ส่วนพรรคที่เป็นแกนนำก็ต้องบริหารจัดการตำแหน่งที่นั่งให้ลงตัวและเหมาะสม

1.4 การเสนอแนะการทำงานของฝ่ายค้าน

คำ ผกา เป็นนักเขียนที่นำเสนอมุมมองทางการเมืองของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์ก็แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้ในการแสดงความคิดเห็น คำ ผกา ก็ยังสอดแทรกแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อช่วยชี้ทางออกให้แก่ประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 7

“ส่วนพรรคอนาคตใหม่และพรรคเพื่อไทย ถ้าทำแต่งงานอุดมการณ์กับคนชั้นกลางและเหล่า “ฟ้า” ในเมือง หรือพรรคเพื่อไทยเชื่อมั่นใน loyalty ของฐานเสียงที่มีต่อพรรคมากเกินไปจนละเลย “พื้นที่” โอกาสที่ทั้งสองพรรคจะดับสูญไปจากชีวิตของประชาชนก็มีสูงเหมือนกัน

ยิ่งทั้งสองพรรคนี้ไม่ได้เป็นรัฐบาล ทั้งสองพรรคยังต้องขยันทำงานในพื้นที่ ผละออกมาจากโลกโซเชียลที่เต็มไปด้วยกระแส ความหวือหวา อารมณ์ sentiment แล้วต้องใช้ความเป็นผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านเดินทางไปทำงานให้กับประชาชนตัวเป็นๆ ในภูมิภาคให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

จังหวัดเชียงใหม่ที่เลือกเพื่อไทยยกจังหวัดนั้น ส.ส.เขตต้องโผล่หน้าไปรับฟังทุกข์สุขประชาชน ไม่ใช่อาศัยบารมีพรรคอย่างเดียว”

(ไม่ยืนสู้ก็สูญพันธุ์, 2562)

จากตัวอย่าง เป็นเนื้อหาที่ผู้เขียนเขียนเพื่อให้ข้อเสนอแนะการทำงานของฝ่ายค้าน จากคำว่า “ยิ่งต้อง” “แล้วต้อง” และ “ต้อง” ซึ่งเป็นคำที่แสดงเจตนาให้ทำ โดยเฉพาะคำว่า “ยิ่งต้อง” นอกจากจะเป็นคำที่แสดงเจตนาให้ทำแล้วยังเป็นการเน้นย้ำว่าควรจะต้องลงมือทำอย่างรวดเร็วและทันที อันเป็นการแสดงความรับผิดชอบของนักการเมืองที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการรับฟังทุกข์สุขของประชาชนในพื้นที่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ “ส.ส.เขตต้องโผล่หน้าไปรับฟังทุกข์สุขประชาชน” เมื่อพิจารณาจากข้อความสะท้อนให้เห็นว่า นักการเมืองในพื้นที่ดังกล่าวละเลยการปฏิบัติหน้าที่

2. ด้านสังคม

เนื้อหาที่ปรากฏในด้านสังคม เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปของสังคม เมือง ประเทศชาติ การกล่าวถึง ปัญหาและผลกระทบจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปสู่ “คน” หรือประชาชนในสังคมไทย ไปจนถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน มาตรการหรือนโยบายช่วยเหลือจากทางภาครัฐ จากการศึกษาพบเนื้อหาในด้านสังคม ดังนี้

2.1 สิทธิและความเสมอภาค

คำ ผกา เป็นผู้ที่มีจุดยืนทางการเมืองอย่างชัดเจน มีความตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคอันเป็นหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตย จากการศึกษาพบเนื้อหาที่กล่าวถึงสิทธิและความเสมอภาค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

“เวลาคนพูดเรื่องสิทธิทางการเมืองและความเสมอภาค เขาไม่ได้หมายถึงการที่พลเมืองทุกคนจะ ร่ำรวยเท่าๆ กัน หรือทุกคนสามารถมีกระเป๋าแอร์เมสคนละใบสองใบได้เหมือนกันทั้ง 70 ล้านคน

ไม่ได้หมายความว่าทุกคนอยากเป็นคนอายุน้อยร้อยล้านเหมือนกันหมด

แต่อย่างน้อยคนเกือบ 70 ล้านคน 77 จังหวัด ควรจะมี “โอกาส” ในการเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้น พื้นฐาน บริการทางการศึกษา สาธารณสุข รวมไปถึงโอกาสในสะสมต้นทุนทางการศึกษา วัฒนธรรม ที่ ใกล้เคียงกัน”

(ฉันทน์คนอง, 2562)

จากตัวอย่าง เป็นการกล่าวถึงสิทธิขั้นพื้นฐานและความเสมอภาคที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการเข้าถึงในทุก ด้าน ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะมีปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำสูง แต่อย่างน้อยประชาชนทุกคนจะต้องมีสิทธิในการเข้าถึงสิทธิขั้น พื้นฐานดังกล่าว ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข รวมไปถึงโอกาสในการสะสมต้นทุนการศึกษาและวัฒนธรรม

ตัวอย่างที่ 9

“ฉันเขียนเรื่องเหล่านี้มาแล้วนับร้อยๆ ครั้งและคงต้องเขียนต่อไป

เพราะประเด็นของเรื่องนี้มันไม่ใช่แค่ต้นไม้ ถนน ทางเท้า รถเมล์ จักรยาน

แต่ทุกครั้งที่ฉันเดินในเกียวโต ในลิงคโพร้ ในไทเป แล้วรู้สึกได้ว่าฉันเป็นคน มีค่า มีความหมาย

เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีเกียรติ มีศรี

อันตรงกันข้ามกับความรู้สึกเวลาเดินตากแดดเปรี๊ยะบนทางเท้าในกรุงเทพฯ

หรือลูยน้ำท่วมในวันฝนตก

หรือการติดแหงกอยู่บนถนนเป็นชั่วโมงๆ”

(ทำไมเราทำอย่างเขาไม่ได้, 2562)

จากตัวอย่าง เป็นการกล่าวถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับในการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการบริหารจัดการระบบโครงสร้างสังคมต่าง ๆ ในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางเท้าที่ปลอดภัย การระบายน้ำที่ดีเมื่อฝนตกหนัก หรือการคมนาคมที่มีระบบ เมื่อพัฒนาส่วนนี้ได้ย่อมมีประสิทธิภาพแล้ว ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนก็จะดีขึ้น ทุกคนจะมีความรู้สึกว่ามีคุณค่า ชีวิตของทุกคนจะมีความหมาย มีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี เหมือนกับประเทศที่มีความเจริญในทุกด้าน

3. ด้านเศรษฐกิจ

เนื้อหาในด้านเศรษฐกิจ ในที่นี้ หมายถึง การผลิต การใช้จ่าย การบริโภค รวมไปถึงการใช้บริการและการท่องเที่ยว จากการศึกษาบทความ 10 เรื่อง พบเนื้อหาในด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

3.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นสถานที่ที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ที่บอกเล่าเรื่องราวในวัฒนธรรมนั้น ๆ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการนำเอาวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ที่โดดเด่นมาเป็นจุดดึงดูดความสนใจหรือจุดขายแก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งนอกจากจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแล้ว พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นพื้นที่เศรษฐกิจอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยว ก็มีการหมุนเวียนของเงิน มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและพื้นที่นั้น ๆ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 10

“และสำหรับฉันในบรรดา 10 สถานที่อันกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเลือกมา ฮีโนกิแลนด์เป็นตัวเลือกที่ต้องยอมรับว่ากรมส่งเสริมวัฒนธรรมก้าวหน้าและกล้าหาญมากที่หยิบฮีโนกิแลนด์ขึ้นมา

เพราะไม่เพียงแต่เป็นฮิมปาร์กสำหรับการไปท่องเที่ยว แต่นี่คือการต่อยอดของธุรกิจการนำเข้าไม้สนของนักธุรกิจคนหนึ่งที่นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจใหม่ให้กับท้องถิ่น

สร้างงาน สร้างอาชีพ และพาชุมชนออกไปจากวังวนว่า คนไทยปรารถนาไม่จำเป็นต้องปลูกแต่หอมหัวใหญ่ ทำแต่สวนส้ม หรือสวนลิ้นจี่เท่านั้น

การทำฮีโนกิแลนด์ก็ไม่ต่างจากฟาร์มโชคชัยที่ต่อยอดธุรกิจฟาร์มโคนมจนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และกลายเป็นสัญลักษณ์ของเขาใหญ่ ไม่ต่างจากไร่รุ่งนหลายแห่งในเมืองไทยที่อาจพัฒนาเป็น winery ท้ายที่สุดก็กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยตัวของมันเอง”

(ฮีโนกิแลนด์กับวัฒนธรรมของเรา, 2562)

จากตัวอย่าง มีเนื้อหาการกล่าวถึงการคัดเลือกฮีโนกิแลนด์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นหนึ่งในสิบสถานที่ท่องเที่ยวที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมคัดเลือกกว่าเป็นสถานที่ที่ต้องไป เพราะนอกจากฮีโนกิแลนด์จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแล้ว ยังเป็นการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นจากการปลูกไม้สน ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการสร้างตัวอาคาร และอาจทำให้สถานที่ดังกล่าว กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดก็ได้

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในบทความของคำ ผกาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาที่ปรากฏมีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการเมือง ประกอบไปด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ แนวคิดของรูปแบบการปกครอง การวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การรวมกลุ่มของพรรคการเมือง และการเสนอแนะการทำงานของฝ่ายค้าน 2. ด้านสังคม ประกอบไปด้วยประเด็นเดียว คือ สิทธิและความเสมอภาค 3. ด้านเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยประเด็นเพียงประเด็นเดียว คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

จากผลการวิจัย พบเนื้อหาด้านการเมืองมากที่สุด เนื่องจากผู้เขียนเป็นผู้ติดตามและสนใจความเคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่เสมอ มักกล่าวถึงประเด็นปัญหาในหลายประเด็น เช่น แนวคิดของรูปแบบการปกครอง กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง การกล่าววิจารณ์การทำงานของภาครัฐ หรือการรวมกลุ่มทางการเมือง นอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการแก้ปัญหาที่ส่งผลในระยะยาวอีกด้วย รองลงมาเป็นประเด็นด้านสังคม ซึ่งประเด็นด้านนี้ก็มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับสิทธิและความเสมอภาค ผู้เขียนมีความตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่สูงขึ้นในสังคมไทย ทำให้ประชาชนบางกลุ่มไม่มีสิทธิที่จะเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน การบริหารจัดการของภาครัฐจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะจัดการและแก้ไขโครงสร้างนี้ให้ดียิ่งขึ้น ส่วนประเด็นต่อมาคือมีการนำเสนอ สภาพสังคม ทั้งสังคมของประเทศไทยและสังคมต่างประเทศ ที่นำมาเปรียบเทียบกันเพื่อให้เห็นคุณภาพชีวิตของสังคมทั้งสองที่มีความแตกต่างกัน และด้านเศรษฐกิจ เป็นเนื้อหาที่พบน้อยที่สุดจากบทความทั้ง 10 เรื่อง โดยพบเพียงประเด็นเดียว คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การศึกษาเนื้อหาที่พบในบทความทั้ง 10 เรื่อง จากคอลัมน์ “คำ ผกา” พบว่าเนื้อหาทางการเมืองเป็นเนื้อหาที่มีมากที่สุด เนื่องจากบทความทั้ง 10 เรื่อง เป็นบทความที่เผยแพร่หลังจากการเลือกตั้งครั้งใหญ่หลังจากปี 2557 ที่คณะคสช.ได้มาบริหารประเทศไทย ประเด็นการเมืองจึงกลายเป็นประเด็นร้อนที่ถูกพูดถึงมากที่สุดในช่วงระยะเวลานั้น ทั้งกระบวนการเลือกตั้ง ได้รู้จักพรรคการเมืองน้องใหม่ ความคาดหวังประวัติศาสตร์หน้าใหม่ หรือการทำนายอนาคตของประเทศว่าจะไปไหนทิศทางใด รวมไปถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่สะท้อนผ่านตัวอักษรของผู้เขียน อันแสดงจุดยืนทางการเมืองของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดที่ปรากฏจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้คอลัมน์นี้ ได้รับความสนใจและกระแสตอบรับที่ดี

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาในคอลัมน์ “คำ ผกา” จากเว็บไซต์มติชนสุดสัปดาห์ นั้นเกิดขึ้นได้เนื่องจากผู้วิจัยมีความสนใจในตัวผู้เขียน นั่นคือ “คำ ผกา” ที่เป็นทั้งนักเขียน พิธีกร และคอลัมนิสต์ที่มีชื่อเสียง ด้วยฝีปากและฝีมือที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ด้วยกลวิธีที่ทั้งตรงไปตรงมาและเคลือบแฝงด้วยนัยยะบางอย่างที่แยบยล บทความแสดงความคิดเห็นในคอลัมน์ “คำ ผกา” นั้นมีทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมืองต่าง ๆ ทั้งด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ หรือด้านสิ่งแวดล้อม ล้วนแล้วแต่เป็นโครงสร้างขนาดใหญ่ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยอยู่ในขณะนี้ ดังนั้น ในงานวิจัยฉบับนี้จึงปรากฏเนื้อหาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ที่สะท้อนปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้านออกมาในรูปแบบของการแสดงความคิดเห็น

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี สอทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดกระบวนการในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยซาบซึ้งและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนขอบคุณประชาชนทั่วไปที่ให้ความสนใจงานวิจัยฉบับนี้

เอกสารอ้างอิง

กันยารัตน์ ผ่องสุข. เนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีเชิงท่องเที่ยวของ “น้่วกลม”.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2553.

เขมริน จุลมาศ. การสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการ “เรื่องจริงผ่านจอ” และการรับรู้ของผู้ชม.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต; 2551.

คำ ผกา. คอลัมน์ประจำ “คำ ผกา” [ออนไลน์] 2559 [อ้างเมื่อ 15 ธันวาคม 2563]. จาก

<https://www.matichonweekly.com/magazine-column/kum-paka>.

ปิยกนิษฐ์ สาธารณ. เนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนของพระไพศาล วิสาโล. [วิทยานิพนธ์

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย]. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2556.

มติชน. ประวัติบริษัท [ออนไลน์] ม.ป.ป. [อ้างเมื่อ 10 ธันวาคม 2563]. จาก

<http://info.matichon.co.th/report/index.html>.

Biblio. ลักขณา ปันวิชัย [ออนไลน์] ม.ป.ป. [อ้างเมื่อ 10 ธันวาคม 2563]. จาก

<http://biblio.in.th/authors>.

Matichon Weekly. (ม.ป.ป.). คอลัมน์ประจำ [ออนไลน์] ม.ป.ป. [อ้างเมื่อ 8 ธันวาคม 2563].

จาก <https://www.matichonweekly.com/column>.